

# РЕШЕНИЕ

№ 1664

гр. София, 14.03.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,**  
в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калина Пецова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12012** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от М. Д. от [населено място] срещу Заповед № СОА21-РД09-1489 от 04.11.2021г. на Кмета на Столична община, с която е наредено заличаване на адресната регистрация на лицето по постоянен адрес [населено място], район „О.“, [улица], ет.5, ап.13.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се сочи, че лицето е в наемни правоотношения по отношение на жилището от 18 кв.м., считано от 1994г. С регистрация на посочения адрес е от 2004г. В заповедта бил включен и сина на жалбоподателката, който не бил регистриран на този адрес.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът Кмет на Столична община се представлява от юрк Г., която оспорва жалбата и депозира писмени бележки.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е подадена в срок и от адресат, чиито права са неблагоприятно засегнати, следователно е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

Производството е образувано по сигнал №РОБ20-КЦ01-584 от [фирма] до Кмета на район „О.“ СО с искане за извършване и проверка за заличаване на направените на адрес [населено място], район „О.“, [улица], ет. 5, ап.13 адресни регистрации на лицата М. Д., А. Д. и Д. Д., тъй като същите обитават общи части на сградата / таван/ в

режим на етажна собственост, без наличието на каквото и да е правно основание. Назначена е комисия със Заповед № РОБ 21-РД09-9 от 12.01.2021г. със задача – да извърши проверка по така подадения сигнал.

Изпратени са уведомления по заинтересованите лица на 14.01.2021 г. за започване на административното производство. Прието е, че уведомяването е извършено по реда на чл. 18а, ал.10 от АПК, поради връщане на обратни разписки с отбелязване „непотърсени“ – чрез поставяне на уведомление на таблото за уведомления, удостоверено с протокол 10.02.2021г. от 22.02.2021г.

Назначената комисия е съставил протокол от 26.03.2021г. , съгласно който е установила следното: Представителите на фирмата – сигналоподател молят за съдействие за заличаване на посочените адресни регистрации, като сочат, че лицата обитават общи части от сградата / таван/, за което нямат правни основания. Заявлението е възприето като сигнал по смисъла на чл. 99б, ал.1 от Закона за гражданска регистрация. Посочено е, че съгласно чл.99 б от ЗГР , при писмен сигнал, или при поискване от собственик на имот, подадени до орган по чл. 92, ал.1 и ал.4 от ЗГР, както и по собствена инициатива Кметът на общината или района или Областният управител издава заповед за назначаване на комисия , която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. В хода на тази проверка е установено:

Лицето Д. К. Д. има регистриран постоянен адрес в [населено място], район „В.“,[жк], ет.2, ап. 52, вх.В от 16.04.2004г. и настоящ адрес [населено място], [община] от 21.04.2020г.

М. А. Д. има постоянен адрес [населено място], район „О.“, [улица], ет.5, ап.13 от 24.09.2009г. и настоящ адрес [населено място], [община] от 21.04.2020г.

А. К. Д. има постоянен адрес [населено място], район „О.“, [улица], ет.5, ап.13 и настоящ адрес [населено място], район „Л.“, [жилищен адрес] от 20.03.2017г. Същата адресна регистрация е и непълнолетното ѝ дете С. В. Н..

Посочено е, че разпоредбата на чл. 92, ал.2 от ЗГР изисква извършването на адреса на регистрация на несобственик наличието на съгласие на собственик чрез писмена декларация по образец. Към момента на посочените адресни регистрации такова изискване не е било предвидено в закона. Към този момент, 2004г. и 2009г. регистрациите са извършвани, без да е необходимо условие наличието на изрично писмено съгласие от съответните собственици.

В случая била приложима разпоредбата на чл. 92 от ЗГР, която предписва адресната регистрация да се извършва от общините и кметствата при поискване от заявител. След извършена проверка в домовата книга на [фирма] е установено, че апартамент №13 не съществува в обекта и няма данни са собственици.

Издадена е оспорената заповед, в която са възпроизведени фактическите констатации от проверката и е изведено следното от правна страна: Съгласно чл. 90, ал.1 от ЗГР всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е длъжно да заяви писмено постоянен и настоящ адрес. Постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението. Постоянният адрес на гражданите е адрес за кореспонденция с органите на държавна власт и органите на местното самоуправление. От събраните данни по преписката не установили адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.13, поради което същият не може да изпълнява функциите на постоянен адрес спрямо регистрираните там лица.

Съгласно действащата към настоящия момент разпоредба на чл. 92, ал. 2, т.1 от ЗГР, за извършване на адресна регистрация на адрес в страната се предоставя документ за собственост. Идентична е разпоредбата на чл. 139, ал.2 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г. Когато в представения документ за собственост на имота няма вписани наименование на локализационната единица и номер, допълнително се представя удостоверение, издадени от компетентните структури в общинската администрация, отговорни за териториалното и селищно устройство или отдел „Местни данъци и такси“, което удостоверява адреса, на който се намира този имот. Видно от протокол от имотния регистър, приобщен към преписката, не се установява наличие на самостоятелен обект, представляващ апартамент 13, находящ се в [населено място], [улица], ет. 5.

Обстоятелството, че към датата на извършване на регистрацията не е допуснато нарушение, било ирелевантно, тъй като не е налице обратно приложение на ЗГР, а действие на закона при заварени случаи.

Така мотивиран, органът е приел, че е налице хипотезата на чл. 99б от ЗГР и е заличил регистрацията на лицата М. Д., А. Д. и С. Д..

Съдът намира, че жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, поради следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган и в предвидена от закона форма, но същата е издадена в противоречие с чл. 35 и чл. 36 от АПК, задължаваща органа да установи в пълнота всички относими факти и обстоятелства, обосноваващи разпореденият правен резултат.

В процесния случай производството е започнало по подаден сигнал от дружество [фирма] с искане за заличаване на регистрацията. В сигнала е посочено, че заявлението е във връзка с договор за услуга. Посочено е още, че след проведено гласуване на Общото събрание /вероятно на етажната собственост, включваща жилищната кооперация в [населено място], [улица]/ е взето решение да бъде направено предложение за заличаване на регистрацията на М. Д., А. Д. и С. Д..

Органът е сформирал комисия за проверка на случая, която е изготвила съответен протокол. Същият обаче не е изискал от сигналоподателя данни на какво основание именно последният е в правото си да проведе въпросната процедура. Респективно по преписката не е приложен цитираният договор за услуга, от който да може да се установи, че дружеството – сигналоподател действително е оправомощено от ЕС да проведе процедурата. Не е изискано и цитираното Решение на етажната собственост за провеждане на процедурата. В., по преписката липсва какъвто и да е документ относно същата като съществуване като правен субект, както и относно собствеността, която стопанисва и управлява. Споменато е, че се касае за тавански помещения, които представляват общи части на етажната собственост, но липсват каквито и да е данни за вещни права или за технически параметри. В този смисъл остава напълно необоснована и недоказана тезата, основен аргумент за издаване на заповедта, че не е налице годин обект на собственост, който да бъде предоставен от собственика си посредством изрично негово съгласие. Направеното и депозирано по делото извлечение от АГКК Г. не може да обоснове подобен извод, тъй като не всеки обект на собственост е актуално регистриран в системата. Извън това, нормата на чл. 139, ал.2 от Наредба № РД-02-20-1 /2012г. за функциониране на ЕСГРАОН, на която се позовава самият орган, предвижда изготвяне на удостоверение от техническата служба на общината или от отдел „МДТ“ при случаи на трудности при установяване

на наименование на локализационна единица и номер в документа за собственост, като в процесния случай не е приобщен и такъв. При липса на каквито е да е данни за обекта за технически параметри, които да го правят годен самостоятелен обект за обитаване, респ. регистрация, нито за собствеността му, няма как да бъдат проверени предпоставките на чл. 99б от ЗГР, за да бъде приложена нормата. Съдът приема, че е възможно да се касае за тавански помещения – общи части на ЕС, за които ЕС не дава съгласие да бъдат ползвани, но последното не може да почива на предположения и необосновани твърдения, още повече като се съобрази факта, че на същия този адрес е правена двукратно регистрация на лицата. Действително, към момента на извършването ѝ / съответно 2004г. и 2009г./ не е имало изискване за даване на съгласие от собственика на имота, но е имало изискване за посочване на точен и съществуващ обект, който представлява адресът /чл. 89, ал.2 от ЗГР в първоначалната си редакция ДВ, бр. 67/1999г./ С оглед това, както и факта, че именно общинската администрация е регистрирала лицата на посочения адрес в апартамент №13, е следвало да се приобщи преписката по съответните регистрации / извън заявленията/, за да се направи сравнение, респ. извод за наличието или липсата изобщо на обект под № 13 в съответната жилищна сграда. Следователно, за да бъде доказан факта, че описаният апартамент № 13 на адреса не представлява самостоятелен обект, годен за регистрация на постоянен адрес, респ. че липсва съгласие на собственика на обекта, в това число Общото събрание на етажната собственост / в случай, че се потвърди, че се касае за общи части на етажна собственост/, което би било действително предпоставка за издаване на заповедта, следва съответните документи да бъдат изискани и приложени по преписката. Следва да се изиска техническа документация за сградата и книгата на етажната собственост, Решение на Общото събрание на ЕС, договор със сигналоподателя, респ. потвърждаване на действията му, в случай, че липсва изрична такава клауза,, установяване на съгласие или несъгласие за ползване на обекта, след установяване на собственика му.

Съдът намира още, че органът следва да уведоми отново лицата адресати на заповедта за провеждане на производството, поради нередовността на първото такова, за да осигури участието им и съответно правото на защита. В заповедта е налице твърдение за връчване на уведомления по реда на чл. 26, ал.1 от АПК, но в делото се съдържа само едно от тях по отношение на лицето А. Д.. Следва да бъде направено и прецизиране на адресатите на акта, тъй като лицето С. Н. не е с постоянен адрес посочения за заличен.

По тези съображения, съдът намира, че следва да отмени оспорената заповед и да върне делото като преписка на органа за ново произнасяне по сигнала на [фирма] № РОБ20-КЦ01-584/16.12.2020г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 съдът

**РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба от М. Д. от [населено място] № СОА21-РД09-1489 от 04.11.2021г. на Кмета на Столична община.

**ВРЪЩА** делото като преписка на органа за ново произнасяне по по сигнала на [фирма] № РОБ20-КЦ01-584/16.12.2020г. при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: